

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Stabilimentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A cum corona irradiata, inscriptio : ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΤ ΣΙΔΩΝΙΩΝ. Ita demum Phœnices inventæ navigationis laudem asciscunt sibi.

VICTORIA NAVALIS. CAP. XI.

IN Agrippa numis navis illa tridental rostro insignis, qualem scilicet Maro saepe describit, dum Agrippa. Non uno loco ait, rostris, tridentibus, partam ab eo victoriam indicat maritimo prælio, quod ad. ^{numus.} versus Sex. Pompejum commisit, id quod Maro in Augusti gratiam ita immortalitati commenda- En. l. 6.

Parte alia ventis, & Ditis Agrippa secundis
Arduus agmen agens, cui belli insigne superbum
Tempora navali fulgent rostrata corona.

Aliquot in monumentis videoe & Varronis insignia navalia, qui Propratore sub Pompejo Piratico bello militavit, à quo, ob res bene gestas navalii corona donatus est.

DE ANCHORA. CAP. XII.

Hieroglyphicum anchoræ non Ægyptiorum tantum est, sed à Græcis & Romanis Principibus usurpatum, ut minime importunum sit rem à plerisque tractatam repetere: ut quæ sectamur si- gnificata, loco suo manifestentur.

MATURANDUM. CAP. XIII.

Circumvolutus anchoræ Delphinus, quod signum in aliquot Titi Vespasiani numis observavimus, maturandum, ut Latini una locu-
tione dixerunt, omnino significat. Sed quoniam rei caufam in Delphi-
no satis explicuimus, & res jam ex nostro lippis & tonsoribus inno-
tuit, plura super eo dicere superseedebimus. Id pro pictura animadvertisendum est, anchoram, cujusmodi figuram Aldus noster imitatus est in omnibus, quos impressit libris. Alia vero forma esse, dentibus quippe in acu-
cum recto ductu mucronatis, quam in numo veteri apud eruditissimum virum Romulum Amase-
um vidimus.

TUTELA, REFUGIUMQUE. CAP. XIV.

Hominem, qui rebus suis tutelam presidiumve paraverit opportunum, per navem & anchoram significabant. Quod si sola anchora manu prætenta figuraretur, refugium indica bat, quasi vellet innuere pictura hæc si adversa ingruerit tem-
pestas, resque nostræ fluctuare cœperint, paratum esse pro-
fugium, ut possimus ita servari. Estque dicterium apud Græ-
cos in hac sententiam celebre, quo Demosthenes uititur ora-
tione pro Ctesiphonte. Et Propertius eruditio elegiacæ colu-
men ad hoc innuens ait: *Anchora jacta mibi.* Idem sermo
apud Paulum rei nullius ignarum, epistola ad Hebræos, capit.
6. Qui confugimus, ut pœm propositam teneremus, quam veluti
anchoram habemus anima cum turam, tum firmam. Et Chryso-
stomus, de supremo firmoque profugio, concione in Laz-
arum 1111. hæc ait: *Sunt divina sapientia opera, bac maxima illius prudentie sunt argumenta. Conscien-
tia increpatio sacra est anchora, quæ nos nequaquam finit in peccatorum profundum absorberi.*

STABILIMENTUM. CAP. XV.

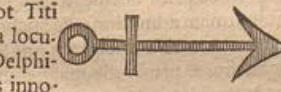
Quod si firmitatem, ac immobile stabilitum rei cuiuspiam significare vellent, anchoras duas appingebant: similitudine sumpta à navibus, quæ tunc

Ventorum temnunt rabiem fluctusque sonantes,
cum duabus anchoris innituntur. Qua similitudine uitur Aristides Panathenaicus. Sedenim Pinda-

CCCC 2

TUS

*It. & OB.
Augusti ex
A. Gellio li-
bro 10. c. 11.
Nec Att.*

*Nimirum
Où ḥ̄ dū
ōquēs τοῖς
πολλοῖς
ubi Suidas
subaudit
anchorum,
ut sisserfici.
Non eadem
anchoru u-
situr, que
Gulgus.*

Duabus
anchoris
rinx.
tristides in
panath.

rus duabus innixum anchoris dicit, qui duas habet patrias: unde proverbium, οὐκοδένει σύνασθε, Domine A domum, de commode peregrinantibus: quippe de iis, qui arrepto itinere quotidie apud amicos aut necessarios divertunt. Nam pro firmitate Pindarus idem una etiam utitur anchora. Isthmias, ἡδη τετράς, δλέες βαθύς ἀγνυσσει, Jam anchoram ad felicitatem jecit: hoc est, firmitatem jam ad vite tranquillitatem aseptus est. Vita porro nostra tumultus, perturbationes, cladesq; omnes, marinis fluctibus, tempestatisbus, vorticosisque artibus solemus equiparare, quemadmodum Archilochus facit, qui cum in Thracenles calamitates incidisset, bellum marinis fluctibus ita comparavit:

Γλαῦχος, Βαθύς γδὴν
Κύμασι ταρχόστραι πόντος,
Αμφὶ δὲ ἀκρας χωρέον ὅπερ
ἴσταντος οὐδα μακράνθος,
Κικάνει δὲ εἰς αἰσληπήν Φόρος.

Myrsilus quoque Mitylenæorum infortunia tyrannicasque procellas ita describit:

Τὸ δὲ εὖ σε κύμα τῷ περίσσῳ νόμῳ σίχει,
Παρέξει δὲ αμμιν πόνων πολὺν ἀντλει.

Γράμμα τοιοντος. Atque iis urgentibus infortuniis ad sacram, ut ajunt, anchoram confugiendum. Sapientes enim sere omnes hieroglyphico utuntur anchoræ, tam scribendo quam loquendo: ut Pythagoras, quem Phocion ait super humana vita ita differere solitum, ὅτι Χεὶ βίον αἰσθάνεται οὐτούς, quæ si primum amittuntur, eis infirmam admodum esse anchoram. Gloriam, etiamnum infirmorem. Quæ corporis sunt, ejusdem esse tenoris. Principatus, honores, omnia hæc imbecilla, & nullo robore suffulta. Quæ firma igitur anchoræ prudentia, magnanimitas, fortitudo, puas nulla procella discutiat. Nam divina lex est, virtutem solam atque unicam habere robur, reliqua omnia nugas esse.

Anchora
Indi pro
caduceo.

A pud nationes aliquot anchora fuit interpretationis signum, quo scilicet caduceatores, & inter nuncii pro gestamine uterentur. Præcipue vero Indi anchoram pro caduceo habuere: propter inquit Philostratus, quod omnia tentet ac perverstiget. Eaque de causa cum Apollonius ad locum, quem Indi sapientes incolebant, appulisset, seque cum comitibus intra stadium cohibusset, adolescens eum adiit a sapientibus misitus qui auream anchoram pro caduceo manu gestabat, perq; eum in colloquium adductus est.

FRÆNUM. CAP. XVII.

A Dhæc anchora moderandi compescendique signum est, frænumque indicat, quod quidem ex Pindaro defumitur. Ille enim πνημῶν Ode quæ inscribatur, Αρχετολέων κυρεατον δεκαν, frænum Argus navis dixit, ubi interpres ait, Anchoram διὸ μεταφορέει τὸν ἵππον Διόν τοπίκην τὰς δικῆν ταλινάς, sumpta ab Equis translatione, quod ea naves compescat fræni instar.

SELEUCI GENUS CAP. XVIII.

*Seleuci nu-
mi.*

E xtant Seleuci numi anchora signati, propterea quod is anchora signatum femur habuit ab ipsa origine, filiiq; & nepotes ejus eodem insigniti modo anchoram in femore veluti notam generis naturalem habuere. Et ut Græci sunt ad figmenta promptissimi, fabulam etiam adjiciunt. Laodicea Antiochi nuptam, Apollinis congressum per quietem pati visam, qui anulum ei quando veluti concubitus præmium donavit, iusseritque ut mox filio eundem redonaret, futurum eum aliquando felicissimi eventus auspicio: repertumq; prima luce anulum in lecto, cuius signum anchora erat, admirationi fuisse: Seleucumq; mox natu grandem, tradito anulo à matre, de origine sua, deque futura felicitate edoctum, cum mortuo jam Alexandro, quem in Persicam militiam secutus fuerat, regnum ipse Orientis occupasset, gemmae istiusmodi memoriam consecrasse. Nam & cum urbem Antiochiam patris nomine condidisset, campos vicinos urbi Apolloni, uti originis authori dicavit. Hæc Trogus. Appianus indignum ratus fabulas historiæ admiscere, rem aliter tradit in Syro: Apollinem quippe Laodicæ per somnum mandasse, ut quem anulum aliquando reperisset, filio statim gerstandum